

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК PARISH HERALD

ХРИСТОС СЕ РОДИ!
CHRIST IS BORN!

**Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске
Православне Цркве у Калгарију, Алберта**

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.

Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Јереј Обрад Филиповић

Превели на енглески:
Далиборка Мијатовић
Ђоко и Морана Ивковић
Здравко Зјалић

Едиција српскога текста:
Миланка Филиповић

Сарадници:
Здравко Зјалић-коректура енглеског текста
Др. Мајда Ђорђевић

Редакција:
2001 31 Avenue SW.
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Web site: www.svetisimeon.org

E-mail: obradf@shaw.ca

Editors:

Editor-in –chief:
Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
Daliborka Mijatovic
George and Morana Ivkovic
Zdravko Zjalic

Serbian text editing:
Milanka Filipovic

Contributors:
Zdravko Zjalic-editing
Dr. Majda Djordjevic

Address:
2001 31 Avenue SW.
Calgary, AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-3586

Web site: www.svetisimeon.org

E-mail: obradf@shaw.ca

**БОЖИЋНА ПОСЛАНИЦА ЊЕГОВОГ
ПРЕОСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА
КАНАДСКОГ ГОСПОДИНА ГЕОРГИЈА**

ХРИСТОС СЕ РОДИ

Бог се драги на Србе разљути!

БОЖИЋ У ОГЛЕДАЛУ СРПСКОМ!

У знаку 200-годишњице обнављања Српске државе, која пада ове године, желим да ова божићна посланица буде схваћена и као свеопшта радост како за цијели свијет, на кога се Бог разљутио, а ради његова тешка сагрешења, тако и за српски род који осјећа, ево још и сада, посљедице гријеха, али се диже Господу своме у нади на свој опстанак и спасење.

Адамов гријех је узрок пада човјекова из рајских љепота у којом је Бог човјеку одредио да ужива и господари, до мукотрпних земаљских тегоба у коме се умјесто Бога, човјек сам брине о својем опстанку, гдје се све изокренуло против њега.

Но Бог нам шаље спасење кроз Сина свог Емануила - што преносно значи: *С нама је Бог*. Ето Бог нам долази и враћа нас у изгубљени рај. Долази нам Христос као мали Бог да нас умањене уздигне тамо гдје је Он велики и од Искони. Зар има веће радости од ове? Зар има веће утјехе за човјека него да је са Богом и Бог са њим.

А шта ми да учинимо Богу за ту Његову преобилну очинску љубав и бригу за дјецу Његову, грешну и неваљалу? Да очистимо срце своје, да Новорођеног Христа примимо у топло окриље срца нашег, да му искажемо бар онолико љубави колико су пастири исказали - да би и ми онога вечера, када дођемо на молитву, чули умилне ријечи: *Радуйте се људи - данас вам се роди Спас!*

Шта ми, Српски народ, да учинимо за Божић? Да опростимо једни другима, да се вратимо старим светим аманетима, да спознамо *знаке с неба*, када нас опомене снађу као онда, пред Први српски устанак. Да изнад свега љубимо Бога, и да дјела добра чинимо, да нас Бог у своје призове и призна. Да не заборављамо жртвену љубав оних који су за *вјеру и Отачаство* и животе своје положили. Да се угледамо на свеје српске, који небом ходе, и да, преко њих, помоћ од Бога заиштемо; како би нам и овај Божић дошао на радост и како би и ми, са дјечијом безазленошћу, могли зацјевати пјесму:

Рођење Твоје Христe Боже наш, радост

**NATIVITY EPISTLE OF HIS GRACE
GEORGIJE BISHOP OF CANADA**

CHRIST IS BORN!

Dear God has become infuriated with Serbs.

CHRISTMAS – A SERBIAN REFLECTION

In marking the 200th anniversary of the restoration of the Serbian State, that falls this year, it is my desire that this Christmas epistle be understood as universal joy for the whole world, with whom “God has become infuriated” due to the multitude of it’s transgressions as well as the Serbian people, who are still feeling the effects of sin, but are raising themselves up to their Lord in hope of their survival and salvation.

The sin of Adam is the cause of the fall of man from the beauty of paradise, over which God appointed man to have dominion and to enjoy, to earthly suffering and hardship, where in place of God, man worries about his survival where everything is turned against him.

Nevertheless, God sends us salvation through His Son, Emmanuel – which means *God is with us*. Behold, God comes to us and returns us to that lost paradise. Christ comes to us as a little God so that He can raise us up who are small, to where He is great and from before all ages. Can there be any greater joy than this? Can there be any greater comfort for man than being with God and God being with him?

And what are we to do for God in return for his profuse fatherly love and care for His sinful and wicked children? Let us cleanse our hearts so that we may receive the New Born Christ into the warm protection of our hearts and let us show Him, at least, as much love as the shepherds showed Him so that on that evening, when we gather for prayer, we might hear those pleasant words: *Rejoice o ye people – today a Saviour is born unto you!*

What are we, the Serbian People, to do for Christmas? Let us forgive one another so that we may return to those holy ancient duties that have been entrusted to us, so that we may recognize *signs from heaven* when warnings befall us as then, before the First Serbian Uprising. Let us love God above all and let us perform good deeds so that God may call us and recognize us as His own. Let us not forget the sacrificial love of those who have laid down their lives for *the Faith and the Fatherland*. Let us imitate the Serbian Saints, who walk throughout heaven and, through them, beseech God’s help; so that also this Christmas may be joyful so that we too might sing with childlike innocence:

засија свој васељени...

То вам жели и од Богомладенца проси,
Ваш

Владика канадски Георгије

Thy Nativity, O Christ our God, has shone to the world...

This is my wish for you and this I ask of the Christ Child.

Yours,
+ Georgije
Bishop of Canada

Његово преосвештенство епископ канадски
господин Георгије

Right reverend Georgije bishop of Canada

КУТАК ЗА МЛАДЕ ПРИРОДЊАКЕ

Уређује: Др. Мајда Ђорђевић
Ликовни прилози: Kim Wagstaff

Драги млади природњаџи,

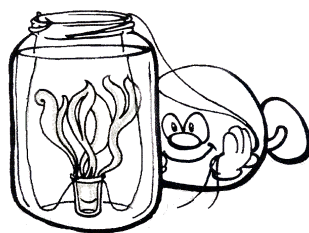
ова страна је намењена вама. Кроз њу ћете имати прилику да се, кроз краћа објашњења и једноставне експерименте, које можете да изведете код куће, упознате са неким природним појавама из свакодневног живота. Први прилог је нешто дужи него обично јер желимо да заинтересујемо што више младих читалаџа за ову врсту активности.

Уколико желите да поставите питања у вези објављеног текста (објашњења или експеримената) или да неки од наредних бројева буде посвећен одређеној појави, јавите се e-mail-ом на mdjordje@ucalgary.ca. Такође вас молимо да на исту адресу пошаљете своје мишљење о овом првом прилогу. На пример: да ли сте разумели сва објашњења, да ли сте експерименте успешно извели код куће, да ли вам је ново стечено знање користило за школски или неки други пројекат, да ли сматрате да је прилог одвише дугачак или прекратак и т.д.

Данас ћемо говорити о густини материје. Материја је све оно што нас окружује у природи: вода, ваздух, земља и т.д. Ми сами и сви остали организми смо такође начињени од материје. Она се састоји од великог броја веома ситних честица, атома или молекула или јона. Атоми и молекули су електрично неутралне честице док су јони позитивно или негативно наелектрисани. Те честице су тако мале да не можемо сасвим јасно да их видимо ни најмоћнијим микроскопима. Међутим, можемо да закључујемо о њиховим особинама тако што посматрамо и изучавамо понашање материје у разним условима. У материји, те честице се налазе на одређеним растојањима. Што су та растојања мања, то је густина материје већа. Што су честице ближе једне другима, то је тело гушће и теже. Ради тога очекујемо да је иста запремина неке материје најтежа у чврстом, а најлакша у гасовитом стању. Од спољашњих утицаја, температура и притисак одређују да ли ће нека материја бити чврста, течна или гасовита. Сви знамо да је на нормалном притиску наше атмосфере (ваздуха који нас окружује) вода чврста (лед) испод 0°C, течна између 0°C и 100°C*, а изнад 100°C гасовита (водена пара). Осим тога, свака материја се шири када је загревамо, а скупља када је хладимо. На пример, жице електричног далековаода су лети више опуштене док су зими више затегнуте.

Експеримент

Потребан материјал:
30 цм танког канапа
1 мала тегла
1 велика тегла
прехранбене боје

Поступак:

Завежи канап око грла мале тегле. Напуни 2/3 велике тегле што хладнијом водом из чесме. Напуни малу теглу што топлијом водом из чесме (пази да се не опечеш!) и додај неколико капи прехранбене боје. Боје се могу и комбиновати, на пример плава и црвена ће дати љубичасту, црвена и жута наранџасту и т.д. Помоћу канапа пажљиво спусти малу теглу у велику. Ако површина мале тегла није доста испод површине хладне воде у великој тегли, долиј хладну воду уз зид велике тегле или понови експеримент (види слику). Посматрај и покушај да објасниш шта се дешава.

Објашњење:

Топла вода се шири и има мању густину т.ј. тежину од исте запремине хладне воде. Због тога се она подиже кроз хладну воду, што се види по кретању „нити,, обојене воде из мале тегле ка површини воде у великој тегли.

* У Калгарију је атмосферски притисак нижи од нормалног јер је град на великој надморској висини.

Ради тога вода кључа на температури нижој од 100°C. О томе ћемо говорити други пут.

**ИСТОРИЈА СРБА ЗА ВРЕМЕ
ВЛАДАВИНЕ СТЕФАНА ПРВОВЕНЧАНОГ
(1196-1228)**

По повлачењу са власти Стефан Немања-Свети Симеон за собом оставља два сина старијег Вукана, који је владао Дукљом и средњег Стефана, који је владао Зетом. Најмлађи Растко, Свети Сава, је већ у то време био на Светој Гори као монах, одрекавши се власти овоземаљске.

Недуго по повлачењу њиховог оца, два брата, Вукан и Стефан, отпочињу борбу за власт. Дошло је и до неколико битака које су помагале Угарска и Бугарска у жељи да се и саме домогну делова Српске државе. Једна таква битка догодила се 1202. г.Г. у којој је Вукан удружен са Угарским Краљем Емериком поразио Стефана. Тек на иницијативу њиховог брата, Светог Саве, који дошавши у Србију доноси са собом и мошти њиховог оца Светог Симеона, завађена браћа успевају да постигну мир 1205. г.Г. Стефан постаје врховни господар државе, а Вукан остаје да господари Дукљом, односно Зетом. На спољнополитичком плану, Стефан Немањић се је показао као врсан политичар и стратег. Најпре је по смрти бугарског цара Калојана 1207. г.Г. успео да поврати Ниш, Врање, Полог и Призрен чиме је овладао стратешки важним областима. Затим, у жељи да обезбеди Србији самосталност и краљевску круну он се окреће западу, односно Млетачкој Републици. Краљевску круну Стефан добија од папе Хонорија Трећег 1217. г.Г. чиме Србија постаје краљевина. Иако је круну добио од Рима, Стефан се никада није одрекао Православља. Чин добијања круне није имао последице по Православље у Србији и представљао је чисто политички потез Српскога владара.

Упоредо са државом, Србија креће и у самосталност у Црквеном смислу. Свети Сава успео је да од Васељенског патријарха Манојла и Византијског цара Теодора Првог Ласкариса издејствује аутокефалност Српској Цркви 1219. г.Г. Сам Свети Сава постављен је за првог српског Архиепископа. Свети Сава седиште архиепископије поставља у новодовршеном манастиру Жичи, задужбини његовог брата Стефана. Од овог момента Српска Црква почиње убрзано да се развија. Свети Сава успоставља нове епархије, гради Цркве и Манастире, посебно се посвећујући утемељењу православља у Српском народу. У то време Српска Црква, укључујући и две епархије на приморју, Зетску и Хумску, имала је једанаест епархија. Сава је неуморно радио и на плану унутрашњег уређења Српске Цркве. Саставио је два велика акта Српске

**HISTORY OF THE SERBS DURING THE REIGN OF
STEFAN (1196-1228)**

At the end of King Stefan, (St. Simeon's) reign, he left behind two sons, the older being Vukan, who ruled the Dukgom region and the other, Stefan, who ruled the Zeta region. The youngest son was Rastko (St. Sava) who at that time served as a monk in Sveta Gora denouncing his rights to the throne.

Not long after Stefan's reign had ended, the two brothers, Vukan and Stefan, began to fight for the throne. This led to various battles, which involved the Hungarian and Bulgarian empires that also wanted to capture parts of Serbian land. One such battle took place in 1202, where Vukan collaborated with the Hungarian king, Emerik, to defeat his brother Stefan. Only through the initiative of their brother St. Sava, who brought the remains of their late father, St. Simeon, did the brothers finally make peace in 1205. This led to Stefan becoming the absolute king of Serbia while Vukan ruled the Duklja and Zeta regions. In the political arena, Stefan Nemanjic proved to be an excellent politician and strategist. Firstly, after the death of the Bulgarian king Kalojan in 1207, king Stefan managed to retrieve the towns of Nis, Vranje, Polog and Prizren, which were strategically important. Secondly, in order to secure Serbia's independence and monarchy, Stefan turned to the west. He received the royal crown from pope Honoria III in 1217 and with that Serbia became a monarchy. Though his crown was given to him by Rome, he never denounced Orthodoxy. Receiving the crown never influenced the Serbian Orthodox faith, rather, it was purely a politically strategic move.

As Serbia is becoming a nation state, it is also growing in its Orthodox faith. St. Sava succeeded in getting independence from patriarch Manojlo and the Byzantine Tsar Theodor I in 1219. St. Sava is then named the first Serbian Archbishop. The center of St. Sava's archbishopsy was founded in the newly finished monastery of Zica, which was the endowment of his brother Stefan. From this moment on, the Serbian Church and faith began to grow. St. Sava began building new eparchies, churches and monasteries, concentrating on creating the foundations of the Orthodox faith in the hearts of the Serbian people. At that time the Serbian church had eleven eparchies, including Zeta and Humska on the coast. St. Sava relentlessly worked on creating laws, rules and regulations of the church as well. He wrote two major acts of the Serbian church: Nomokanon-book of religious and secular laws and Sinodik-which teaches the Orthodox faith in a dogmatic way. Even today the Serbian church is founded on these two acts. During this time, St. Sava and Stefan Nemanjic were among the most educated people in Europe. Their wisdom helped the growth of the Serbian nation and church. Both had written about

Цркве: *Номоканон*-збир Црквених и државних закона и *Синодик*-који је излагао учења православне Цркве у догматском погледу. На овим актима у великој мери Српска Црква темељи се и данас. У ово време Свети Сава и Стефан Немања били су међу најученијим људима Европе. Њихова мудрост у многоме допринела је развоју Српске Цркве и државе. Обојица су написали житије свога оца Светог Симеона Немање и оба житија представљају својеврсна ремек дела. Стефан је говорио више о владавини свога оца у држави, док се Свети Сава доста посветио очевом животу у монаштву, описујући при том и многа чуда која су се десила по упокојењу Светог Симеона Мироточивог. Свети Сава је радио много и на описмењавању Срба. Тако је отварао школе, у почетку у манастирима, а затим и у градовима и већим насељима. Учитељи у овим школама били су већином свештеници и монаси, који су били међу малобројним ученим Србима тога времена. НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ...

their father, St. Simeon and this literature has become a part of Serbia's historical arts. Stefan's literature dealt more with his father's political rule while St. Sava wrote about his father's monarchy and the countless miracles which had occurred upon his death.

St. Sava did much to spread literacy among his people. In the beginning he opened schools in monasteries and later on in villages, towns and cities. The educators in these schools were priests and monks who were among the few literate Serbs at that time.

TO BE CONTINUED IN THE NEXT ISSUE...

Serbia during the rule of King Stefan Nemanjić

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Како и када треба палити свеће?

Свеће треба увек палити пре почетка Богослужења, да касније небисмо једни другима сметали и правили гужву. Ово је лако постићи у колико на Богослужење дођемо 10-ак минута раније. Свеће за здравље живих пале се на горњем, а свеће за покој душа умрлих на доњем нивоу. Пре паљења сваке свеће треба се прекрстити, целивати свећу и помолити се за онога за кога палимо свећу. У колико је палимо за нечије здравље можемо рећи: „Подари Господе здравље, дуг живот и свако благостање слуги (или слушкињи или слугама) твоје-и ту кажемо име (или имена). У колико палимо свећу неком за покој душе можемо рећи: „Упокоји Господе душу уснулог слуге (или слушкиње или слугу) твојега-и ту кажемо име (или имена). Свеће треба палити са страхом Господњим и молитвом јер се у том моменту обраћамо Господу Богу нашем.

Да ли човек коме је отац жив и слави Славу може и сам да слави Славу, и ако да, како?

ДА! Наиме, о овом питању расправљао је Свети Синод наше Цркве и донео саопштење да сваки човек који са својом породијом живи под својим кровом може и треба да слави своју крсну Славу.

Не постоји слављење Славе делимично, већ је само један начин на који се Слава слави. У нашој заједници, а и код Срба уопште, почеле су Славе да се славе на некакав незнабожачки начин. Сакупи се друштво, наједу се и напију, запевају, заиграју и то је то. Ово нема никакве везе са Славом, нити се њоме може звати.

Оно што Крсну Славу чини Славом јесте, пре свега, молитва Богу и ономе Светитељу који се прославља, затим икона Светитеља, славски колач, жито и свећа и на крају породица на окупу са фамилијом и пријатељима. Свако ко слави Славу без ових обележја грех чини, а Богу и Светитељу не угађа, па је боље или славити онако како Бог заповеда или никако не славити. Неко ће рећи боље икако него никако. Није! Ако Славу славимо накардно, поред тога што Богу не угађамо, учимо и поколења, која за нама остају, да треба тако чинити и још један грех правимо.

Ако дакле, Славу прослављате, чините то по Божијој заповести да би била на спасење ваше и добро ваших породица. Амин.

Ваш служитељ и слуга Божији
јереј Обрад Филиповић

QUESTIONS AND ANSWERS

When and how should candles be lit in the Church?

Candles should always be lit before the beginning of the service to avoid disturbing others. This can easily be accomplished by arriving at church ten minutes prior to the beginning of service. Candles lit for the health of the living should be placed on the upper tray, while candles lit for the salvation of the souls of the dead are placed on the lower tray. Before lighting each candle, one should cross himself, kiss the candle, and pray for the person the candle is being lit for. When lighting a candle for health one can pray by saying “Lord grant long life, health and blessings to your servant (name).” When lighting a candle for the salvation of the deceased one can pray saying “Lord accept soul of your servant (name).” Candles should be lit with the fear of God and prayer, since at that moment we are communing with God.

Can a man whose father is living and celebrating his slava, celebrate his own slava as well. If so, how?

YES! The holy synod of our church debated this issue and decided that every man living with his own family, in his own house, can and should celebrate his own slava.

You cannot celebrate a slava partly, there is only one way in which it can be done. In our community, and among Serbs in general, slavas have begun to be celebrated without acknowledging God, and the religious significance of the occasion. People get together to eat, drink, sing, dance, and that is all. This cannot be called slava and has nothing to do with it.

The slava is above all else a prayer to God and the patron saint that is being celebrated. After that, the icon, holy bread, blessed wheat and candle are required. Lastly, is the gathering with family, relatives and friends. Everyone who celebrates a slava without all of the above is committing a sin and not honouring God and his patron saint. The slava should either be celebrated the way God intended or not at all. Some would say better something than not at all. **It is not.** By celebrating a slava wrongfully another sin is committed, as children are not being taught to honour God and their patron saint.

So if you are celebrating your slava, do it by God’s will for your salvation, and the good of your family. Amen.

Yours and God’s servant,
Reverend Obrad Filipovic

ИЗГРАДЊА НОВЕ ЦРКВЕ

Од изласка последњег броја гласника, у коме смо вас обавестили о напретку пројекта изградње нове Цркве, десило се неколико важних ствари.

На првом месту истакао бих сабор, који је одржан 2. новембра 2003. г.Г. На овом сабору ктитор је саопштио да је пројекат вредан око 2.5 до 3 милиона долара и да је до сада потрошио око \$70,000.00. Такође, он је нагласио да за градњу Храма није потребно да парохијани дају прилоге, јер ће он финансирати комплетну његову изградњу.

Наш рачуновођа је представио финансијско стање наше Црквеношколске Општине. Тренутно (31. октобар) у банци укупно имамо скоро \$60,000.00. У наредном периоду од 2 године биће нам неопходно између \$200,000.00 и \$300,000.00 да бисмо комплетирали оне радове који припадају нама као Црквеношколској Општини. Ови радови су: довршетак добијања свих дозвола, прикључење на воду, струју, грејање, канализацију...изградња паркинга, радови на путу (проширење 85. улије и изградња 26. авеније).

На сабору смо одпочели са прикупањем прилога у ове сврхе. Од присутних парохијана прикупљено је \$54,200.00 што у готовом новцу, што у обећањима. Сав прикупљени новац ставља се на посебни Црквени рачун и користиће се искључиво у сврхе за које се и прикупља. Сваки приложник моћи ће у било ком моменту да има увид где и како се новац троши.

Важан детаљ је и то, да је наша дозвола за промену намене имања разматрана на градском одбору за градњу 30. октобра 2003. г.Г и да су је они једногласно подржали.

Следећи важан моменат јесте свакако 8. децембар, када је наша дозвола разматрана на градском конзорцијуму. Први (од три дела) прихваћен је једногласно јер су се сви чланови конзорцијума сложили да нам се одобри изградња Цркве на нашем имању. Друга два дела биће разматрана на новој седници заказаној за 19. јануар 2004. г.Г. Наиме, конзорцијум жели да наш архитекта заврши детаљне планове да би, када они одобре изградњу, могли да буду сигурни да оно што ми тада представимо јесте управо оно што ћемо и саградити. Ово је учињено највише на захтев комисија, који такође подржавају наш пројекат, али желе да знају да у будуће неће бити некаквих промена (рецимо, да ми хоћемо Цркву 5 метара височију, то неће бити могуће, јер ћемо морати да пратимо оне детаље које смо већ представили).

BUILDING OF THE NEW CHURCH

Since the last issue of the Parish Herald, in which we gave some information on the status of the project there have been many new developments.

Firstly, there was a meeting held by the Church congregation on November 2, 2003. At this meeting the donor of the new church estimated the cost of construction to be between 2.5 and 3 million dollars and has already spent \$70,000 in architectural and engineering costs. He also let it be known that donations by the parishioners are not needed for the construction of the Church, as he will finance the entire cost of building the new Church himself.

Also, the accountant presented the financial position of the Church-School congregation, and as of November 31, 2003 there is nearly \$60,000 in the bank. Over the next two years the Church-School congregation will need to raise between \$200,000 and \$300,000 to complete the works for which we are responsible. The works include obtaining all necessary building permits, fees for bringing in water, electricity, gas, sewer, construction of a parking lot, and road construction (extension of 85 street and construction of 26 avenue).

At this meeting we started fundraising for these purposes. Donations from attending parishioners totaled \$54,200 in cash and pledges. All collected donations will be placed in a designated building fund and will be used for building purposes exclusively. All donors can request an accounting of where and when all building fund money is spent.

Our re-zoning application was unanimously approved by the Calgary Planning Commission on October 30, 2003.

The most recent important date was the eighth of December, when our application was discussed by City Council. The first of three hearings was approved unanimously as every member of the Council voted in favour of our application. The second and third hearings will be on January 19, 2004 and City Council decided to tie our application to the plans. This means that we will be permitted only to build what is currently on our architectural plans. If, for instance, we wanted to change the plans later we would have to reapply for a new permit.

These delays do not pose us any problems, it simply means the architect must finish the plans sooner than anticipated. The architect assured us that this will be done on schedule. The building date remains May 2004.

More and more parishioners are answering our call for support, and their donations are helping secure our success.

As of December 31, 2003 we have collected \$46,290 in cash plus \$31,390 in pledges, for a total of \$77,640.

Ово одлагање не представља никакав проблем, једино што ће наш архитекта морати неке ствари које је требало да ради касније урадити одмах. Он пак, каже, да ће то успети без проблема. Датум изградње свакако остаје почетак маја 2004. г.Г. и он није дошао у питање.

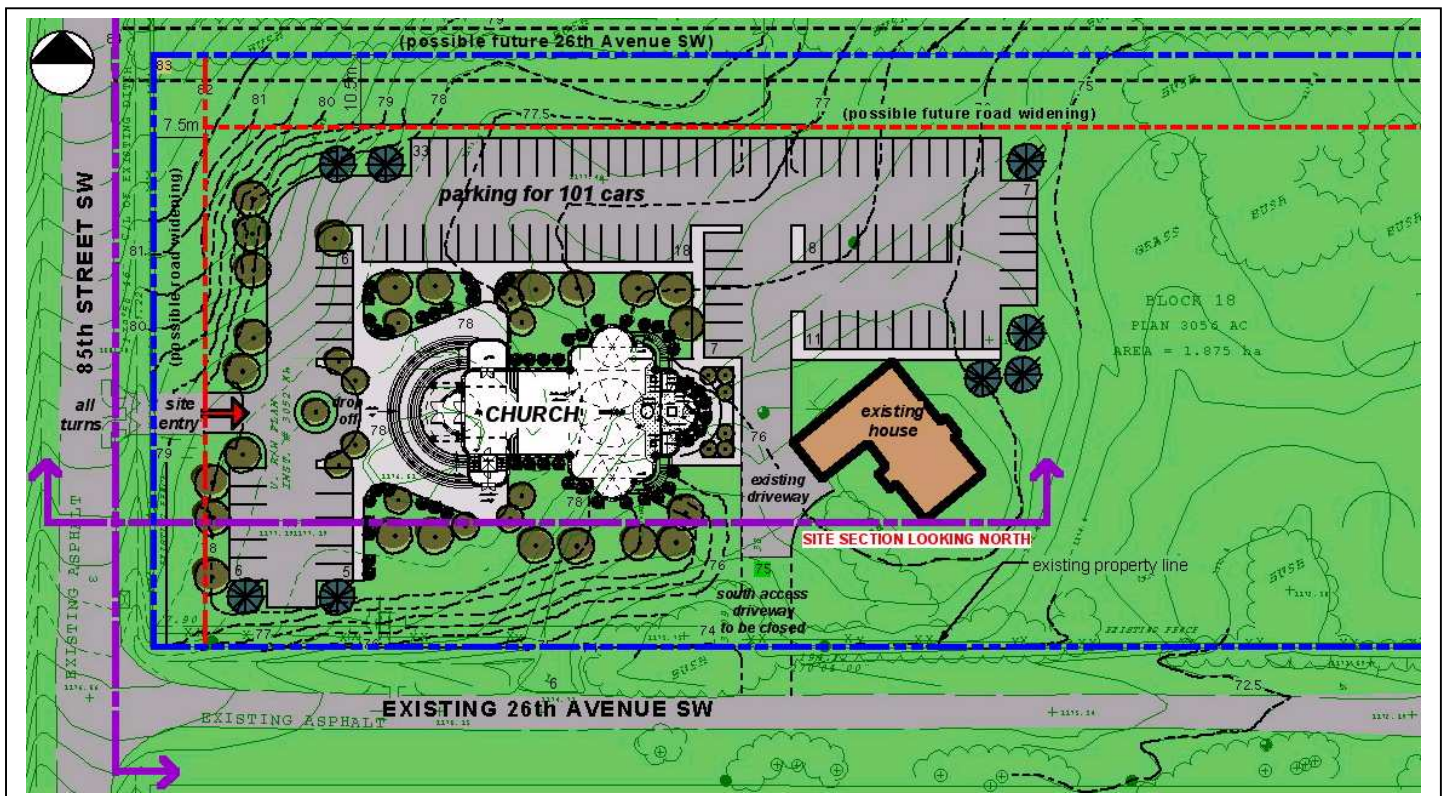
Прилика је и да истакнемо да се све више и више парохијана одазива нашем позиву и са својим прилозима осигурава наш успех. До сада (31. децембар 2003. г.Г.) прикупљено је укупно \$46,290.00 у готовом плус \$31,350.00 у обећањима парохијана, укупно \$77,640.00.

Позивамо вас све да се укључите у овај пројекат и својим прилозима га омогућите изводљивим.

Нека би вас Господ благословио и за свако учињено добро према Светој Цркви наградио стотруким добрима у домовима вашим. Амин.

We call on all parishioners to support this project, and their donations will help make it possible and ensure our success.

May God bless you for every good deed towards your Holy Church, and return them a hundredfold in your homes. Amen.

БУДУЋИ ИЗГЛЕД ЦРКВЕНОГ ИМАЊА
(ПОСЛЕ ИЗГРАДЊЕ НОВЕ ЦРКВЕ)

ИЗВОДИ ИЗ МАТИЧНИХ КЊИГА
ЗА 2003.

КРШТЕНИХ

1. **CHRISTA**, daughter of Franz and Karin Steiner
2. **АНДРЕЈ**, син Драгослава и Сање Саркић
3. **БАЛША**, син Бојана и Јасне Тошић
4. **ТАТИЈАНА**, кћи Радована и Leslie Тепавац
5. **АЛЕКСАНДАР**, син Драгана и Светлане Драговић
6. **БРАНИСЛАВ**, син Жарка и Славице Стојачић
7. **АЛЕКСАНДРО**, син Синише и Белме Лубура
8. **САРА**, кћи Синише и Белме Лубура
9. **ТАТИЈАНА**, кћи Данила и Colleen Вукадиновић
10. **ИЛИЈА**, син Данила и Colleen Вукадиновић
11. **СНЕЖАНА**, кћи Марка и Наде Цвијановић
12. **ТАМАРА**, кћи Бобана и Снежане Машић
13. **ИГОР**, син Жељка и Вере Звечевац
14. **ДАВОР**, син Жељка и Вере Звечевац
15. **АНЂЕЛА**, кћи Славка и Frances Ателевић
16. **МАРИЈАНА**, кћи Kristofer и Биљане Теорет
17. **ДЕЈАНА**, кћи Драгана и Ранке Савић
18. **МИЛЕНА**, кћи Спасоја и Биљане Стаматоски
19. **ЂОРЂЕ**, син Лазара и Божане Тешановић
20. **ЕМИЛИЈА**, кћи Ђорђа и Снежане Тешановић
21. **ЕЛРЕТНА-НАДА**, кћи Гаврила и Хатице Панић
22. **УРОШ**, син Јована и Даније Петковић
23. **ТОДОР**, син Пера и Даније Васиљевић
24. **ДАНИЈЕЛА**, кћи Спаса и Душанке Медић
25. **ДЕЈАН**, син Тодора и Данијеле Васиљевић
26. **ИВАНА**, кћи Тодора и Данијеле Васиљевић
27. **ТАМАРА**, кћи Уроша и Љиљане Петковић
28. **ДЕЈАН**, син Уроша и Љиљане Петковић
29. **ИВАН-YVAN**, san of Donald and Garaldine Рерка

„Ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у Царство Божије,, (Јован 5. 4.)

ВЕНЧАНИХ

1. Antonio Motta и Јованка Домазет
2. Antonios Hatzimikalis и Анђела Ателевић
3. Steven Djokich and Christa Steiner

„ И Благослови их Бог, и рече им Бог:
рађајте се и множите, се и напуните
земљу, и владајте њом, и будите господари
од риба морских и од птица небеских и
од свега звериња што се миче
по земљи,, (1. Мојсије 1. 28.)

УМРЛИХ

1. Слободан Станојевић
2. Лазар Босанац
3. Милија Дуброја

„ И изаћи ће они који су чинили добро
у васкрсење живота, а они који су чинили
зло у васкрсење суда,, (Јован 5. 29.)

**ВУК СТЕФАНОВИЋ КАРАЏИЋ
(1787-1864)**

Када се Вук Караџић родио, 6. новембра 1787. г.Г. у подрињском селу Тршићу, Србијом су и даље владали Турци. У крајевима под турском влашћу, српска култура одржавала се двојачко: у манастирима, који су по скривницама чували верске и историјске књиге, записе и документе из протеклих столећа, и по селима, где се вековима неговала и с колена на колена преносила усмена народна књижевност-приче, песме и друге умотворине.

Већ у најранијем детињству, Вук је научио да колико - толико распознаје слова. Његов рођак, Јефто, запазио је Вукову склоност ка књизи и пружио му прва знања. Имао је непуних осам година када је неки Гргур отворио приватну школу у оближњој Лозници. Вуков отац Стефан, схвативши шта његовог сина највише привлачи, уписује свога сина у школу. Када је 1796. г.Г. завладала куга и школа била распуштена он се пребацио у манастир Тронушу, његово следеће училиште. У првом српском устанку Вук је био писар код хајдучког харамбаше Ђорђа Ђурчије, али после његове погибије, у пролеће 1805. г.Г., обрео се у Сремским Карловцима, где је учио од тада прослављеног песника и калуђера Лукијана Мушицког. С јесени, 1807. г.Г., вратио се у тада већ ослобођену Србију. Дошавши у Србију уписао је Велику школу (тј. гимназију) коју је основао наш великан Доситеј Обрадовић, међутим због болести коју је носио од детињства (једна врста реуме), која се нагло погоршала, морао је на лечење у више бања. На жалост, то је све било без успеха и лева нога, у чашици колена, му је остала доживотно згрчена.

Бољег и поузданијег сведока-хроничара српске револуције није могло бити од Вука Караџића. Као писар у Правитељствујушчем совјету, Вук се налазио у средишту збивања. Вук је преузео на себе да буде главни извештач Европе и Света у том времену.

Пре Вукове језичке обнове употребљавана су три писана језика: црквени или рускословенски, грађански или славеносерпски и народни или простонародни. Са замисли да српски језик упрости (употребљавајући правило " пиши као што говориш, читај као што је написано "), успео је да стари народни језик модернизује, тако што је избацио 13 непотребних слова, а убацио 6 нових. Вук је прешао на дело издавањем у Бечу 1814. г.Г. збирку народних песама под називом " Мала простонародна славено-серпска пјесмарица ", у којој се нашло стотинак

**VUK STEFANOVIC KARADZIC
(1787-1864)**

When Vuk Karadzic was born on November 6th 1787 in the village of Trsic, Serbia was under Ottoman rule. In the regions under Turkish occupation, Serbian history was retained in the monasteries which secretly contained Historical verses, books, ancient letters and documents. Also in the secluded villages, Serbian literature, cultural songs and other folklore was passed down from generation to generation.

Even in early childhood Vuk had learned to differentiate and recognize various letters. His relative Jefto, first recognized Vuk's love of books and introduced him to erudition. He was almost eight years old when some man named Grgur opened a private school in nearby Loznica. Vuk's father Stefan, recognizing his son's talents and interests, signed him up for school. But in 1796 when plague caused the schools to shut down Vuk was then transferred to the monastery to further his education. In the first Serbian uprising, Vuk worked as a scribe for the brigand chief until his death in 1805 where he then found himself in Sremski Karlovci studying under the legendary poet Lukijan Musicki. In the autumn of 1807 he returned to a free Serbia. Upon his arrival to Serbia he enrolled in a secondary school which was founded by the famous Dositej Obradovic, but due to his childhood sickness of rheumatism, he was forced to go to various healing spas. But this was all in vain because his left knee cap never healed properly, leaving him disabled for the rest of his life.

There was never a better historian and witness to the Serbian revolution than Vuk Karadzic. Being at the center of this revolution, Vuk took it upon himself to become the main informer of all the happenings in Europe and the world.

Before Vuk renewed the language there existed three different types: Church or Russian-Slavonic, Urban or Serbian-Slavonic and the Civil or National language. He imagined the Serbian language as being simple, " Write as you talk, read as you write." He managed to modernize the civil language by discarding thirteen unnecessary letters and introducing six new ones. After he accomplished this, in 1814 in Vienna, he published a book named "A small national serbo-slavonic book of poems", which contained hundreds of lyrical and heroic poems. That same year, he published "The Book of the Serbian Language by the Serbian People". In 1818 Vuk published his greatest work yet-The Serbian Dictionary which included Serbian grammar. Vuk's dictionary was the corner stone for the history of Serbian culture, because it founded the basics of the Serbian language. With this the

лирских и неколико јуначких песама. Такође, те исте године, штампана " Писменицу србског језика по говору простог народа написану " - прву граматику српског језика. Године Господње 1818. објављује своје највеће дело - Српски рјечник, уз који прикључује Србску граматику, усавршенију од Писменице. Тај Вуков речник пресудан је за историју српске културе, зато што је њиме једном за увек утврђена народна основица књижевног језика, а поједностављење азбуке и правописа извукло је из уских црквених и грађанских кругова на светлост дана културу и образовање.

Сусрет са цензором за словенске језике у Бечу, Јернејем Кошитаром, био је од пресудног значаја за даљи Вуков рад. Захваљујући њему, он се упознао са многим лингвистима и књижевницима, међу којима и са Јоханом Волфгангом Гетеом, највећим немачким песником тога времена, и са Јакобом Гримом, угледним књижевником, филозофом и језичким стручњаком (који је са братом Вилхелмом објавио познате бајке). За успешан рад, Вук 1820. г.Г. добија сребрну медаљу Царске руске академије.

У Европи је Вук постизао признања сразмерно лако, али код куће, међу браћом Србима једва некако, с почетка готово никако. Главни отпор језичкој обнови пружало је високо православно свештенство, на чијем се челу тада налазио митрополит Стефан Стратимировић у Сремским Карловцима. Иако је он био веома образован човек, који је помагао устанике и штитио од насртаја туђе културе и католичанства, није имао напредна схватања у погледу језика. Његов наследник Јосиф Рајичић је чак (иако је био веома добар пријатељ са Вуком) успео да забрани штампање Вуковог превода Новог Завета на народни језик.

Ускоро су се почеле објављивати и друге књиге познатих писаца тога времена као што су : " Горски вијенац "-Његоша Петровића, Кир Јања - Стерије Поповића и друга плејада писаца. 1868. г.Г. Вуков језик улази у званичну употребу у школама, само четири године после његове смрти. Овај великан Српског народа умро је 7. фебруара 1864. г.Г са књигом народних песама у рукама. Сахрањен је на Бечком гробљу, а 1897. г.Г. његови посмртни остаци пренети су у домовину и положени у порту београдске Саборне цркве, где и дан данас почивају.

alphabet became easier to understand and therefore, making culture and education prominent in the religious and secular spheres.

The meeting with the Censor for Slavonic languages in Vienna, Jernej Kopitar, was an important step for Vuk's future work. Thanks to Kopitar, Vuk was able to meet other writers and linguists, such as Johan Wolfgang Gathe the greatest German poet of that time and Jacob Grimm, a respected writer, philosopher and linguist (who with his brother Wilhelm published well known fairytales). For his achievements in 1820, Vuk was awarded the silver medal of the Czarist Russian Academy.

Europe recognized Vuk and his work immediately, but at home among his fellow Serbs, it was a different story. His main opposition was the church hierarchy whose leader was Stefan Stratimirovic in Sremski Karlovci. Even though he was an educated man who aided the uprisings and defended his culture from outside influences and Catholicism, Stratimirovic did not have a modern view of the Serbian language. His heir, Josif Rajicic (even though a good friend of Vuk's) managed to prohibit the publishing of Vuk's translation of the New Testament. However, shortly after that other well-known writers published their own works, such as: "Mountain Wreath" by Njegos Petrovic, "Kir Janja" by Sterije Popovic and others.

In 1868, Vuk's language enters the school curriculum only four years after his death. This great man among the Serbian people died on February the seventh, 1864 with the book of national poems in his hands. He was buried in a Vienna graveyard but in 1897, his remains were transferred to his homeland and placed in the Belgrade Assembly Church where he remains today.

Vuk Stefanovic Karadzic

ДЕЧЈЕ

Срећне и Богом Благословене Божићне и Новогодишње празнике
желе вам ученици црквене школе „Свети Сава“, из Калгарија
заједно са учитељем веронауке ојем Обрадом Филиповићем и учитељицама Марицом Вујићић и Горданом Гиговић

Списак ученика за 2003/04 г.Г.

1. Анђелић Стефан
2. Ђалић Анђела
3. Докић Драгана
4. Докић Ивана
5. Дрча Милош
6. Дрча Маја
7. Гиговић Соња
8. Гиговић Ивана
9. Гиговић Стефан
10. Калајџић Анастасија
11. Калајџић Катарина
12. Кучинар Страхиња
13. Кучинар Александра
14. Лукић Андреј
15. Лукић Марко
16. Лукић Александра
17. Милановић Ана
18. Милановић Тара
19. Петрушић Александра
20. Протић Димитрије
21. Протић Алекса
22. Станојевић Маја
23. Станојевић Ана
24. Вучијак Јелена
25. Вучијак Дорис
26. Вујадиновић Зорана
27. Вујић Сава
28. Живков Катарина

ОБОЈИ СЛИКУ

Народне Умотворине:

Вода опере све сем црна образа.
У лажи су кратке ноге.
За добрим се коњом прашина диже.
Ко рано рани две среће граби.
Где певца нема кокошке певају.
Не лаје куца села ради но себе ради.
Према вама и кнезови ваши.
После боја коњем у трње.
Зрав човек има хиљаду жеља а болестан само једну.
Прегатоју Бог даје махове.

Где има дима има и ватре.
Во се веже за рогове а човек за реч.
Зло рађење готово суђење.
Ко другоме јаму копа сам у њу упада.
Добро чини и добру се надај.
У добру се не понеси а у злу се не покуди.
У добру је лако добар бити.
Сит гладном не верује.
Ко ради не боји се глади.
Боље је уморити се од рада него од глади.

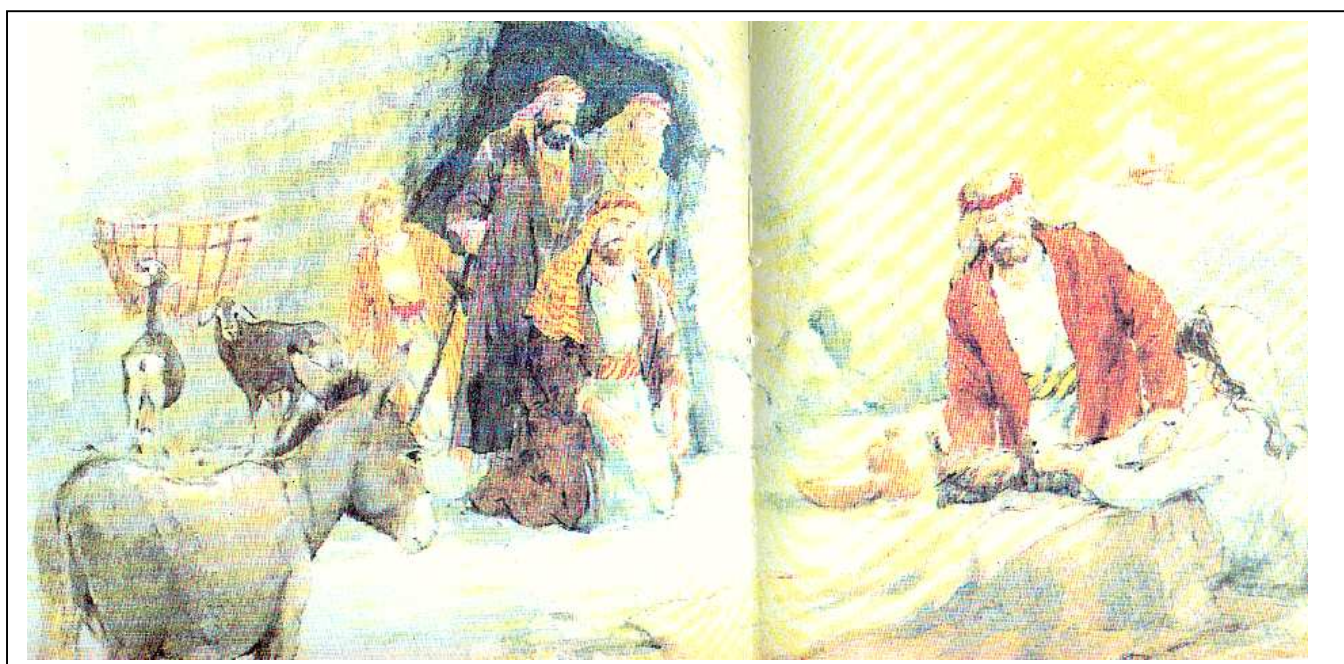
СТРАНЕ

РОЂЕЊЕ ХРИСТОВО-БОЖИЋ

Када је Пресвета Богородица била заручена за Јосифа, јави јој се анђео Господњи Гаврило, доносећи јој вест да ће родити Сина, који ће бити Спаситељ света. Ову вест она прими у страху и смирењу прихватајући у срцу заповест Господњу.

Римски цар Август нареди свима у царству да дођу у своје градове и тамо се упишу у књиге, како би он знао колико има поданика и колико може пореза сакупити. Пошто Јосиф, заручник Пресвете Богородице, мораде ићи у Витлејем са њим је пошла и она. Када дођоше у град, нигде није било празнога места у гостионицама, па морадоше преноћити у пећини, у којој су пастири затварали своје овце. И управо ту се роди Господ и Бог и Спаситељ наш Исус Христос. По рођењу Христовом појавише се анђели и песмом прославише Господа. Они јавише пастирима, који су ту чували овце, да оду у пећину и поклоне се Господу, што ови и учинише наложивши ватру да угреју новорођенога Христа. И мудраци са истока дођоше да се поклоне Спаситељу и дароваше га златом, тамјаном и измирном.

Тако се роди Онај који је Спасео све нас и даровао нам Царство Небеско.

ТАКО РЕЧЕ ГОСПОД ИСУС

Пустите ми децу малу,
нека приђу мени близу,
та деца су с анђелима
у истоме бисер низу.

Па загрли Исус децу,
девојчице и дечаке,
још их редом благослови,
малишане и све ђаке.

Тај благослов и ја носим
и осећам руку благу
што ме држи, што ме води,
и на путу даје снагу.

Па кад Исус мене воли,
и ја Њега много волим,
за сву децу ја се Њему
и дан и ноћ лепо молим.

**ИСТОРИЈАТ СРПСКЕ ЦРКВЕ И
ЗАЈЕДНИЦЕ У КАЛГАРИЈУ
(Четврти део)**

Градитељски аманет Светога Саве Ц.Ш. Општина Светог Симеона Мироточивог непрестано се трудила да испуњава у што већој мери. Тако се у истом периоду 1997. г.Г. јавља прва жеља за проширењем или куповином новог имања. На својој седници од 16. марта 1997. г.Г. управа доноси одлуку о покретању иницијативе за куповину војног земљишта, које је било на распродаји после пресељења војске у Едмонтон. На овом пројекту урађено је пуно, управа је посветила доста времена овој теми. Међутим, овај покушај није уродио плодом, али се и даље наставило са трагањем за повољним земљиштем.

Отац Крсто је свој рад усредредио на набавку ствари потребних за Света Богослужења. На седници управног одбора од 11. маја 1997. г.Г. донешена је одлука да се отпочне прикупљање прилога за куповину владичанских одежди. То је и учињено и са успехом завршено тако да су ускоро исте и куљене у комплету са митром, жезлом и Архијерејским чиновником. Прилозима парохијана, о. Крсто успео је да употпуни комплет свих Богослужбених књига потребних за Свете Службе, тако да је данас калгарска Црква једна од најопремљенијих у нашој Епархији у овом погледу.

Пошто иницијатива за куповину војног имања није уродила плодом управни одбор наставља да ради на куповини новог имања. Изненада се указала прилика да се купи кућа на адреси 2019 31 авенија, трећа врата од Цркве. Управа користи ову прилику и на својој редовној седници од 21. јуна 1998. г.Г. доноси одлуку да се наведена кућа и купи. Ова одлука спроведена је у дело 1. септембра 1998. г.Г. када ова кућа прелази у Црквено власништво по цени од 170,000.00 долара. Пошто је Ц.Ш. Општина имала само један део новца за учешће, приступило се прикупљању прилога, од којих је исплаћен већи део имања. За остатак управни одбор узима зајам од банке. Овим се грађевински рад наше Ц.Ш. Општине са успехом наставља. У овом моменту Ц.Ш. Општина у свом власништву има потпуно исплаћену Цркву, салу, прву кућу и великим делом исплаћену другу кућу.

Куповином нове куће није се престало са радом на куповини већег имања. У међувремену, јавља се идеја да се постојећа Црква и сала

**HISTORY OF THE SERBIAN CHURCH AND
COMMUNITY OF CALGARY
(Part four)**

St. Sava's testament of building churches and spreading the faith was taken up by the church committee of St. Simeon. Hence, in 1997 the church's goal was to expand and buy new land. At the meeting on the 16th of March 1997, the committee decided to buy military land that was on sale after the armed forces base was relocated to Edmonton. There was much time and effort spent on this particular project. Unfortunately, their efforts were unsuccessful but the committee continued to search for a new property.

Father Krsto focused all his attention on obtaining books and other items needed for the holy services. On the 11th of May 1997, the church committee decided to collect funds for the purchase of the Bishop's new vestments. This was successfully completed along with the purchase of a new sceptre and other accessories. With the public donations father Krsto was also able to attain the complete Holy Scriptures necessary for Sunday liturgy. As a result, the parish in Calgary is the most well equipped parish in the entire eparchy.

Even though the idea of purchasing military land had failed, the committee continued to search further. Then unexpectedly the opportunity to purchase the property on 2019 31st Ave. arose. On the 21st of June 1998, the church committee decided to buy this property. The house was officially purchased on the 01st of September at the price of \$170,000.00. Since the church committee had insufficient funds they had to rely on the community's donations to come up with the biggest part of the financing. The remainder was acquired through a bank loan. With this project under way the church committee continued its success. At this point, the Church-School congregation owned the church, community hall, first house and a substantial amount of the second home.

The search for a new property did not stop with the purchase of this new house. In the mean time, the idea of renovating and expanding the church and church hall came to life. On their meeting on July 11th, 1999 the committee decided to act upon it. The architect Peter Palay was hired to begin designing, but the City Council did not approve the building permit. The official refusal came on the 13th of August, 2000. The reasons being are: unavailable parking space, neighbourhood opposition and unapproved zoning. Therefore, the church committee needed to find new properties for the church and hall.

Unexpectedly, the Serbian community was hit with the biggest tragedy of its existence. On the 03rd of September 1999 father Krsto Rikic's life was taken in a tragic car accident. This was a major shock for the

реконструишу и прошире. На својој седници од 11. јула 1999. г.Г. управа доноси одлуку да крене у овај пројекат. Ангажован је архитекта Питер Палај коме је у потпуности препуштен рад на овом пројекту. Дозвола од грађанских власти, међутим, није добијена. Негативан одговор стигао је 13. августа 2000. г.Г. Разлог је био недостатак простора за паркинг, противљење комшија, а и само насеље у ком се Црква налази није предвиђено за тако велике грађевине. Остало је дакле да се тражи ново имање за нову Цркву и салу.

Изненада, као гром из ведра неба, Ц.Ш. Општину је задесила највећа трагедија од њеног постојања. Наиме, трагичном смрћу 3. септембра 1999. г.Г. у саобраћајној несрећи, свој живот изгубио је протојереј ставрофор Крсто Рикић тадашњи парох калгарски. Ово је био велики потрес за целу српску заједницу у Калгарију. Прота Крсто сахрањен је у манастирском гробљу у Милтону. Цела српска заједница сећаће се о. Крсте највише по љубави коју је он имао према Господу, Цркви, и своме народу. Ову љубав о. Крсто је непрестано преносио на све оне који су долазили у контакт с њим.

НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ...

Serbian community in Calgary. Father Rikic was buried in the monastery graveyard in Milton, Ontario. The entire Serbian community will forever remember father Krsto Rikic as a man who loved God, church and his Serbian people. His love was passed down to all of those who ever came in contact with him.

TO BE CONTINUED IN THE NEXT ISSUE...

Блаженопочивши прота Крсто Рикић са својом супругом Анђом

Late Very Reverend Krsto Rikic with his wife Andja

ЦЕТИЊСКИ МАНАСТИР

Иван Црнојевић је две године након подизања двора, 1484. г.Г. довршио на Ћипуру своју чувену задужбину - Црнојевића манастир. У овај манастир пресељена је и митрополија са Врањине Зетске. Године Господње 1692. манастир су до темеља разрушили турски освајачи предвођени скадарским папшом Сулејманом Бушатлијом. О његовом тадашњем изгледу постоје два документа: Гравире из цетињског Октоиха и један план млетачког инжењера Барбиериа. По реконструкцији, манастирски комплекс је заузимао површину од 1400 м.² Био је опкољен рововима испуњеним водом и одбрамбеним зидом са 62 пушкарнице. Унутар зидина су се простирали конаци, мања црква Св. Петра, и велика базилика Св. Богородице, која је била окружена тријемом са 18 стубова. На темељима порушеног манастира, у новије време, изграђена је Црква а остатак је још увек видљив само по његовим темељима.

Нови манастир подигао је родоначелник лозе Петровића - Владика Данило 1701. г.Г. на другом локалитету - мјесту двора Црнојевића. Осим дела материјала са старог манастира, пренета је и плоча са државним грбом Црнојевића. У току 18. века, манастир је неколико пута био рушен и спаљиван. Комплекс манастира је у ствари град - тврђава у малом. Почетком 18-ог века подигнута је Црква, келије (монашке собе), трпезарија и кула-звоник. Више пута адаптиран и дограђиван, садашњи изглед компактног језгра добија од 1925.-1927.г.Г. Језгро чини црква Рођења Пресвете Богородице, једнобродна грађевина скромних димензија. У њој је смештен кивот Св. Петра Цетињског по коме је манастир добио име. Поред моштију светог Петра Цетињског у манастиру почива још неколико великих Светиња. Рука светог Јована Крститеља, која је крстила Христа у Јордану и данас благосиља оне који се пред њом криштавају и све оне који, поклонивши јој се, нападају душе своје живоносним водама благочешћа. Поред ње је и честица Часног Крста, на коме је Господ распет. Ту су и мошти светог Теодора Стратилата старе 1600 година. Из првих векова Хришћанства је и лобања свете Февроније. У манастирском комплексу се налази и келија испосница светога Петра Цетињског. Јужно од цркве су двоспратни конаци. До њих је у Његошевом конаку смештена ризница манастира, по богатству једна од најважнијих институција те врсте у Црној Гори. У самом дворишту се налази реконструисано гумно, које је Његоша инспирисало као место догађања многих

MONASTERY OF CETINJE

Ivan Crnojevic, two years following the construction of his castle in 1484, finished Crnojevic's monastery. The archbishopric from Vranje's Zetska was moved there upon the completion of this monastery. The Turks destroyed the monastery in 1692 under the command of Sulejman Bulat. There are 2 documents that depict its appearance then: engravings in Cetinje's Oktoih (book) and in one plan of Barbieri, a civil engineer from Italy. Following the reconstruction, the monastery was made to 1 400 m². The monastery was surrounded by a moat with a defending wall with 62 gun posts. Within the walls were accommodations, the smaller Saint Peter church, and the basilica of the Virgin Mary, that was surrounded by 18 posts. The new church was built on the foundation of the old church, the remains of which can still be seen even today.

The new monastery was built in a different location in 1701 by the founder of the Petrovic dynasty, Bishop Danilo. The new location was the site of the Crnojevic's castle. Along with some of the material from the old monastery, the plaque that bears the family crest of Crnojevic was brought to the new location. In the 18th century, the monastery was burnt down and destroyed several times. The monastic complex is actually a city and a fortress. The Church was built at the beginning of the 18th century, along with the cells (the monks' rooms), dining room and the bell tower. It was adapted and built upon numerous times. The present day appearance of the monastery was achieved between 1925 and 1927. The most important monastery structures and relics are the church of the Birth of the Holy Virgin, a one-roomed structure with modest dimensions. The remains of Saint Petar of Cetinje were interred at the site that bears his name. Besides the remains of Saint Peter of Cetinje, there are a number of holy items. The hand of Saint John the Baptist, the one that baptized Christ in Jordan, blesses those that are baptized before it and those who, by offering themselves, quench their souls by the blessed water. A piece of the holy cross that bore our Lord is also at the monastery. Located there are the remains of Saint Theodore Stratilat that are 1600 years old. From the first centuries of Christianity is the skull of Saint Fevron. In the monastic complex is also located the cell of St. Peter of Cetinje. South of the Church is a two-story house. Located next to Njegos's quarters is a monastic museum, one of the greatest treasures of the most important institutions of that sort in Montenegro. A reconstructed stone circle built in the courtyard inspired Njegos to hold many important events there.

The Monastery of Centije is more than an architectural feat. It was the center of culture in Montenegro. Within it lies treasured spiritual and cultural

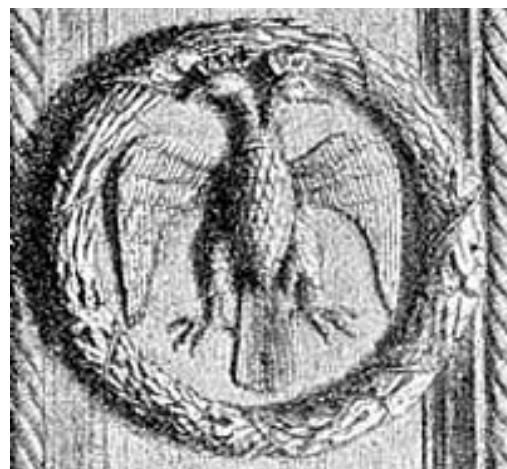
сцена у Горском вијенцу.

Џетињски манастир је више од складне архитектонске целине. Он је био црногорско културно средиште. У њему је чувана духовна и историјска баштина; радила прва основна школа (1834.г.Г.), прва црногорска штампарија после Црнојевића (1833.г.Г.). У њему је била преписивачка школа од почетка 16-ог века. Он је симбол црногорске духовности, историје, слободољубља и просветитељства.

Манастир Пресвете Богородице у Џетињу
из 1701. г.Г.

pieces; the first elementary school (circa 1834), the first printer following Crnojevic's (1833). A school of transcription had been there since the beginning of the 16th century. It is a symbol of the spirituality, history, freedom and holiness of Montenegro.

Crnojevic's family crest

Џетиње данас

Cetinje today

ЖИТИЈЕ СВЕТОГ ВЛАДИКЕ НИКОЛАЈА
(ДРУГИ ДЕО)

Својим снажним религиозно-црквеним и националним иступима у јавном животу ондашње демократске и слободарске Србије, Николај је изазвао дивљење и поштовање код многих, али није већ тада био ни без непријатеља и завидника. Године Господње 1912. позван је у Сарајево на прославу листа "Просвета", где је одушевио босанско-херцеговачку омладину и упознао се са највиђенијим представницима тамошњих поробљених Срба: Ђоровићем, Дучићем, Шантићем, Грђићем, Љубибратићем и другима. Познате су тадашње његове речи да су "својом великом љубављу и великим срјем Срби Босанци анектирали Србију Босни", што је у ери аустријске анексије било изазовно, па је при повратку у Београд скинут са воза у Земуну и задржан неколико дана. Исте аустријске власти нису му дозволиле да следеће године отпутује у Загреб и говори на тамошњој прослави Његоша. Но његова је беседа ипак у Загреб доспела и била прочитана. Како тврди Дедијер (у делу "Сарајевски атентат"), на Николајевим "Беседама под Гором" младобосанци су се заклињали као над Јеванђељем.

Народни рад Николајев наставља се још више кад ускоро малена Србија ступи на голготски пут ратова за ослобођење и уједињење Српскога народа. У судбоносним данима ратова, од 1912. до 1918.г.Г., Николај живо и активно учествује. Он не само да будним оком и душом прати развој догађаја, на бојишту и у позадини држи одговарајуће беседе и крешти и теши народ у надчовечанским борбама и ратним страдањима, него и сам лично у свему томе учествује као добровољац и помоћник пострадалима у рату, у болестима и сиромаштини (своју је плату уступио држави све док рат траје). Његови тадашњи говори (Беседе "Изнад греха и смрти") могу се поредити са Перикловим говорима у древној Хелади, говореним у славу палих за отаџбину.

Николај је живо и активно учествовао и у тадашњем црквеном животу, мада је имао не мало критичких примедби на рад и понашање извесних црквених људи. Његова је, међутим, критика била позитивна (он се убрзо разишао са протом Алексом из "Хришћанског весника" због негативних погледа овога на стање у Српској Цркви) и таква је остала до краја живота. Пророчки дух овог апостола и пастира надилазио је високо своје противнике и завидљивје, без којих, истина, није био до краја живота, па ни данас. Међутим, Николај је увек радо и лако прахтао.

Априла месеца, 1915. г.Г., Српска влада је

THE LIFE OF SAINT BISHOP NIKOLAJ
(PART TWO)

With his strong religious conviction and nationalistic tendencies in public life of then-democratic and free Serbia, Nikolaj earned the respect and admiration of many. However, he wasn't without enemies even then. He was invited to the celebration of the newspaper 'Prosveta' in 1912, where he impressed the youth of Bosnia-Herzegovina and met with the most well-known representatives of the enslaved Serbs: Corovic, Dusic, and others. His words were famous then that 'with their great love and big heart Serbs annexed Bosnia to Serbia', which, in the era of the Austrian annex was inflammatory. He was removed from the train in Zemun prior to his return to Belgrade and held there for a number of days. The same Austrian government barred him the following year from going to Zagreb to speak at a celebration of Njegosh. However, he still managed to have his speech delivered to Zagreb and was read. According to Dediđer,(as noted in the work of 'Sarajevo's Atenta), that the youth followed Nikolaj's 'Notes beneath the Mountain' as they did the Holy Gospel.

Nikolaj's work with the people continues even more when the soon-to-be small Serbia set out on the bare path of war to unite and free the Serbian people. In the days of war between 1912 and 1918, Nikolaj was actively involved. Not only did he closely follow the war with a watchful eye, he went to the front lines and kept helpful notes and sermons to aid people behind the scenes. He also was a volunteer and an aid to those who were victimized by the war, through illness and poverty (he donated his pay to the government throughout the war). His speeches then (The sermon "Above Sin and Death") can be compared to Pericles' speeches in ancient Helades, by honouring the fallen soldiers who died for their country.

Nikolaj also actively participated in the church then, although he had a number of criticisms for the church and some of the leaders then. His criticism, however, was positive (he had fallen out with Bishop Aleksa in 'Christian News' because of the negative views on the status of the Serbian Church) and it remained that way until the end of his life. The prophetic spirit of this apostle and shepherd was above those opposing his work and jealous of his accomplishments through out his life and today. Despite everything, he was always loving and quick to forgive.

In April 1915 the Serbian government sent him from Nis to the United States and England (where he stayed until April 1919) working for Serbian national interests. Through his wisdom, eloquence and popularity, and using his excellent command of many languages, he

упутила Николаја из Ниша у Америку и Енглеску (где је остао до априла 1919.г.Г.) у циљу рада на националној ствари српској. Са својственом му мудрошћу и речитошћу, користећи и своје знање језика и популарност, Николај је западничким савезницима приказао Голготу Србије, говорећи и о манама Српског народа, које је аустроугарска пропаганда преувеличавала, али и о врлинама српске душе, које су непријатељи прикривали. Он је по Америци, а затим и по Енглеској, држао бројна предавања: у Црквама, универзитетима, хотелима и по другим установама, борећи се на тај начин за спас и уједињење Срба.

По завршетку рата, док је још био у Енглеској, изабран је (12/25. марта 1919.г.Г.) за епископа Жичког, одакле је убрзо, крајем 1920.г.Г., премештен на Охридску епископију. Тих година слат је у многе црквене и народне мисије: у Атину и Цариград, у Свету Гору, у Енглеску и Америку, где је свуда имао веома плодну делатност, о чему постоје и безбројни документи и сведоци.

Но нарочито треба истаћи Николајев пастирски и духовни рад у Охриду и Битољу, а затим и у Жичи, где ће бити враћен 1934.г.Г., по жељи Архиепископског Сабора и народа. Тек као епископ Охридски и Жички, Николај развија своју пуну и праву делатност у свим правцима црквеног и народног живота, не занемарујући при том ни свој богословско-књижевни рад. Он је такође много допринео и уједињењу наших помесних црквених јединица на територији новостворене државе.

Посебно је на владикау Николаја деловао древни Охрид, колевка словенске писмености и културе на Балкану. На Николаја је већ била извршила добар утицај православна Русија са својим светињама и светим подвижницима. Сада је тај утицај наставио и употпунио побожни Охрид и суседна му Света Гора, коју је сваког лета редовно посећивао. Света Гора и дела Светих Отаца, која је у ово време Николај нарочито много читао и проучавао, извршили су на њега последњи и трајни православни утицај. Може се с правом рећи, да се управо овде и сада у Николају десила дубока и коренита унутрашња промена. Овај се духовни прелом огледао и споља у свему: у Николајевом говору, понашању, чак и у одевању. Ранији млади јеромонах, др Николај Велимировић, настојао је да око себе све импресионира, привуче и очара. Обучен у блиставу мантију, неговане косе и понашања, речит и раскопан у говорништву, то је био Николај из "преохридског" периода.

НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ...

was able to describe the suffering of Serbia to the western allies. He spoke truthfully about negative traits of the Serbian people that were exaggerated by Austro-Hungarian propaganda, but he also spoke about the great spirit of the Serbian people. He made speeches throughout the United States and later England in churches, universities, hotels, and other venues, fighting for the salvation and unity of the Serbs.

After the war, while he was still in England, he was chosen (12/25. March 1919) to be the Bishop of Zica. In 1920 he was transferred to the Ohrid eparchy. During the next couple of years he was sent on many church and national missions to Athens, Jerusalem, Holy Mt. Athos, England and the United States. Everywhere he went he met with success, of which there are many documents and witnesses.

His pastoral and spiritual work in Ohrid and Bitolj should be specially recognized as well as his work in Zica, where he was returned in 1934 by the request of the Bishops Synod and the people. As the Bishop of Ohrid and Zica he exercised his full potential in every aspect of religious and national life. Meanwhile he did not neglect his theological academic work. He helped to unite the various eparchies in the territories of the new state after the war.

Ancient Ohrid, as a source of Slavonic culture and tradition in the Balkans, left a mark on his life and work. He was also influenced by Orthodox Russia, with its holy relics, as well as Holy Mt. Athos, to which he made a pilgrimage every year. Holy Mt. Athos and the Holy Fathers, whose work he was reading and studying at this time, made a final Orthodox influence on him. It can be said that right then and there within Nikolaj occurred a deep inner change. This spiritual change was evident in his speech, acts and even in the way he dressed. As a young monk Dr. Nikolaj Velimirovic was trying to impress, convince and mesmerize those surrounding him. Dressed in a shiny robe, with eloquent and articulate speech, this was Nikolaj before going to Ohrid.

TO BE CONTINUED IN THE NEXT ISSUE...

НОВЧАНИ ПРИЛОЗИ ЗА 2003. Г.Г. (изнад \$100 годишње)

Ђокић Никола	1,620	Ивковић Бошко	346
Србулов Зоран	1,590	Милисављевић Драгивоје	345
Најбауер Роберт	1,502	Баљак Жарко	335
Зјалић Бранко	1,315	Босанчић Ђуро	335
Филиповић О. Обрад	980	Маџура Милан	335
Дабић Фима	960	Dodds Јелена	330
Warwick Douglas	935	Крњаја Милан	325
Опачић Горан	845	Димитрић Томанија	320
Анђелић Јован	780	Ивковић Ђоко	320
Стојичевић Јелена	740	Вукелић Бранко	320
Милановић Зоран	710	Вујић Драган	310
Кнежевић Слађана	700	Гиговић Анђелко	305
Марковић Срећко	625	Ђалић Велибор	300
Јаћимовић Недељко	615	Howe Rada and Chris	300
Тумбас Никола	595	Микулић Душан	300
Јовић Теодор	580	Гиговић Игор	290
Поповић Вид	580	Вончина Гари	290
Жарковић Љубо	545	Баљак Недељко	285
Карађорђевић Богдан	545	Ђалић Милан	285
Опачић Илија	510	Лазић Здравко (Ч)	280
Крњајић Владимир	505	Вигњевић Никола	275
Крњајић Милош	500	Драговић Драган	261
Тумбас Бранко	495	Комазеј Ненад	260
Вујичић Милош	460	Дивић Милош	256
Узелац Никола	455	Благојевић Братољуб	250
Мартиновић Никола	440	Лазиница Милован	250
Малушић Милан	425	Вучуревић Хелен	250
Поповић Жељко	425	Тодоровић Зоран	247
Ђорђевић Мајда, Др.	420	Анђелић Тодор	240
Вујадиновић Раденко	410	Калајџић Драган	240
Љубојевић Ратомир	400	Гајић Ратко	235
Дрча Жељко	390	Протић Ристо	230
Косић Драгољуб	385	Дојчиновић Миле	220
Зјалић Марко	385	Кучинар Чедо	220
Аћимовић Гојко	370	Лелић Предраг	220
Ђукић Велибор	370	Самарџија Милан	220
Суботић Жељко	370	Благојевић Радивоје	215
Дуброја Шпиро	355	Миљевић Драгослав	215
Љаљевић Предраг	350	Косић Вукосава	210
Станојевић Десимир	350	Лукић Дарко	210

Миљковић Влада	210	Поповић Бранислав	135
Чолић Драган	200	Станковић Жељко	130
Лемез Драган	200	Стојнић Горан	130
Мадановић Јона	200	Анђелић Дејан	120
Одбор СЧРГ	200	Бајац Рајко	120
Панић Миодраг	200	Бирчанин Нинослав	120
Петровић Светомир	200	Ђалић Драгана	120
Поповић Илија, Др.	200	Ђосић Стеван	120
Судар Небојша	200	Димић Радивоје	120
Тевавац Радован	200	Димитријевић Томислав	120
Матић Ненад	190	Дојчиновић Бранко	120
Дабић Нада	185	Докић Александра	120
Гоић Јовица	185	Кораћ Ђорђе	120
Кнежевић Жарко	185	Ристић Џвико	120
Дојчиновић Марко	182	Ателевић Славко	110
Домазет Радмила	181	Домазет Зорка	110
Ковач Србољуб	180	Јерковић Бранислав	110
Маркичевић Петар	180	Кукољ Владимир	110
Раин Драган	180	Лисовац Јован	110
Шкобаљ Златко	180	Марић Зорка	110
Петрушић Миленко	175	Павловић Жика	110
Ђалић Гојко	170	Petkoff George	110
Миличевић Петар	170	Радаковић Невена	110
Игњатић Радосава	165	Радета Благоје	110
Белић Станмир	160	Шобић Радомир	110
Гигић Горан	160	Радоевић Дејан	105
Глишић Петар	160	Рапчанин Слободан	105
Мрдић Горан	160	Јаковљевић Џвјетан	103
Вончина Олга	160	Домазет Даница	100
Грујичић Славко	155	Јовановић Драгиша	100
Марјановић Јован	155	Косурић Душа	100
Авлијаш Ранко	150	Лазић Здравко (В)	100
Брадашевић Душан	150	Маџура Јелена	100
Мијатовић Душица	150	Марјановић Горан	100
Милетић Пуниша	150	Маслић Горан	100
Дуброја Нада	140	Милидраг Миладин	100
Мартиновски Зоран	140	Родић Љепосава	100
Тошић Бошко	140	Самарџија Горан	100
Вучијак Ристо	140	Видовић Саша	100
Лајзер Владислав	135		

**НОВЧАНИ ПРИЛОЗИ ЗА ГРАЂЕВИНСКИ ФОНД У СВРХУ РАДОВА НА ПРОЈЕКТУ
ИЗГРАДЊЕ НОВЕ ЦРКВЕ**

ПРЕЗИМЕ	ИМЕ	ОБЕЋАО	ДАО				
Ђокић	Никола	\$1,000	\$1,000	Милисављевић	Драгивоје	\$1,000	\$1,000
Ђорђевић	Љубица	\$40	\$40	Миљковић	Влада	\$1,200	\$1,200
Ђурић	Стојан	\$200	\$200	Митровић	Жељко	\$1,200	
Ђалић	Милан	\$1,000		Павичић	Милан	\$1,200	
Ђеклић	Бранислав	\$1,500		Павловић	Жика	\$1,200	\$1,200
Ђосић	Стеван	\$3,000	\$3,000	Петковић	Драгољуб	\$100	\$100
Често	Миле	\$500	\$500	Петровић	Станислав	\$1,000	\$1,000
Анђелић	Јован	\$1,000	\$1,000	Поповић	Жељко	\$1,000	\$1,000
Бирчанин	Нинослав	\$100	\$100	Поповић	Душан	\$200	\$200
Дабић	Фима	\$500	\$500	Поповић	Вид	\$2,000	\$1,000
Djokic	Grace	\$5,000	\$5,000	Путник	Душан	\$1,200	\$1,200
Дрча	Жељко	\$1,000	\$1,000	Раин	Драган	\$1,000	\$1,000
Филиповић	Отац Обрад	\$1,000	\$1,000	Ракић	Миленко	\$1,000	
Гајић	Ратко	\$1,000		Ракић	Стево	\$300	\$300
Гиџић	Горан	\$1,200	\$1,200	Самарџија	Горан	\$500	\$500
Гиџић	Радомир	\$100	\$100	Самарџија	Милан	\$1,200	
Гиговић	Анђелко	\$1,000	\$1,000	Стојичевић	Јелена	\$1,000	\$500
Гиговић	Игор	\$500		Стојнић	Горан		\$50
Гиговић	Срђан	\$300	\$300	Тумбас	Бранко	\$1,000	\$1,000
Гоић	Јовица	\$200	\$200	Тумбас	Никола	\$1,000	\$1,000
Грбић	Владо	\$1,000		Узелац	Никола	\$1,000	\$1,000
Грујичић	Славко	\$5,000		Вујић	Драган	\$1,000	
Ивковић	Ђоко	\$1,000		Вујадиновић	Раденко	\$1,000	\$1,000
Јаћимовић	Недељко	\$1,200		Вукелић	Бранко	\$1,000	
Јерковић	Бранислав	\$1,500		Warwick	Douglas	\$2,000	
Јовић	Теодор	\$2,000	\$2,000	Зјалић	Бранко	\$3,000	\$2,000
Јуришић	Драгослав	\$1,000	\$1,000	Зјалић	Марко	\$1,200	\$1,200
Карађорђевић	Богдан	\$2,000		Жарковић	Љубо	\$1,000	\$1,000
Кнежевић	Жарко	\$1,000			НН		\$200
Комазец	Ненад	\$1,000	\$1,000	УКУПНО		\$77,640	\$46,290
Косић	Драгољуб	\$2,000	\$1,000				
Крњаја	Милан	\$1,000	\$1,000				
Крњајић	Владимир	\$2,000	\$2,000				
Лазић	Павле	\$1,000	\$1,000				
Лелић	Предраг	\$1,800					
Лукач	Дарко	\$500	\$500				
Маџура	Милан	\$1,000	\$1,000				
Мичић	Димитрије	\$1,000					
Милановић	Зоран	\$1,000	\$1,000				

У ИМЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
УПРАВНИ ОДБОР ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ
ОПШТИНЕ СВЕТОГ СИМЕОНА
МИРОТОЧИВОГ
СВОЈИМ ДРАГИМ ПАРОХИЈАНИМА
ЧЕСТИТА НАСТУПАЈУЋЕ БОЖИЋНЕ И
НОВОГОДИШЊЕ ПРАЗНИКЕ
РАДОСНИМ ХРИШЋАНСКИМ
ПОЗДРАВОМ
ХРИСТОС СЕ РОДИ!

ВАШ ПАРОХ ОТАЦ ОБРАД ФИЛИПОВИЋ
СА СВОЈОМ СУПРУГОМ МИЛАНКОМ И
КЋЕРКИЦОМ КРИСТИНОМ
ПОВОДОМ НАСТУПАЈУЋИХ БОЖИЋНИХ И
НОВОГОДИШЊИХ ПРАЗНИКА ПОЗДРАВЉА
СВОЈЕ БЛАГОЧЕСТИВЕ ПАРОХИЈАНЕ
РАДОСНИМ ПОЗДРАВОМ

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР ГЛАСНИКА
СВОЈИМ ЧИТАОЦИМА И СВИМ
ПРАВОСЛАВНИМ СРБИМА ЖЕЛИ
СВАКИ БЛАГОСЛОВ ОД ГОСПОДА
ПОВОДОМ НАСТУПАЈУЋИХ
БОЖИЋНИХ И НОВОГОДИШЊИХ
ПРАЗНИКА
РАДОСНО ВАС СВЕ ПОЗДРАВЉАЈУЋИ

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА „МАЛА
ГОСПОЈИНА,,
ОЦУ ОБРАДУ ФИЛИПОВИЋУ, ЊЕГОВОЈ
ФАМИЛИЈИ, КАО И СВИМ СРБИМА И
СРПКИЊАМА У КАЛГАРИЈУ ЧЕСТИТА
БОЖИЋНЕ И НОВОГОДИШЊЕ ПРАЗНИКЕ
МОЛЕЋИ СЕ ГОСПОДУ ДА НАМ СВИМА
ПОДАРИ ЗДРАВЉЕ И ДУГ ЖИВОТ И
НАСЛЕЂЕ У ЦАРСТВУ НЕБЕСКОМ
АМИН.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

ЗОРКА ДОМАЗЕТ
MLS. REAL ESTATE AGENT
SOUTON GROUP –CANWEST
КАНЦЕЛАРИЈА: 208-7788
ЛИЧНИ ТЕЛ: 383-5536

БРАНКО ЗЈАЛИЋ, СА СВОЈОМ
ПОРОДИЦОМ, СУПРУГОМ СПОМЕНКОМ
КЋЕРКОМ МИЛИЦОМ, СИНОВИМА
МАРКОМ И ЗДРАВКОМ, БУДУЋОМ
СНАЈКОМ КИМ, УНУКОМ МИЛАНОМ И
ТАШТОМ ТОМАНИЈОМ-БУЛОМ, СВИМ
СРБИМА И СРПКИЊАМА ЧЕСТИТА
НАСТУПАЈУЋЕ БОЖИЋНЕ И
НОВОГОДИШЊЕ ПРАЗНИКЕ СА ЖЕЉОМ
ДА НАМ СВИМА ГОСПОД ПОДАРИ
БЛАГОСЛОВ И БЛАГОСТАЊЕ
ПОЗДРАВЉАЈУЋИ ВАС СВЕ РЕЧИМА

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

БОЖИЋНА ЧЕСТИТКА ИЗ КАНАДЕ

Мир Божји - Христос се роди

ОДБОРА ПОКРЕТА СРПСКИХ ЧЕТНИКА

РАВНЕ

ГОРЕ

КАЛГАРИ

АЛБЕРТА

КАНАДА

Одбор Покрета српских четника Равне Горе из Калгарија - Алберта, честита Божићне и Новогодишње Празнике предсједнику Равногорског Покрета брату Стевану-Бати Рађеновићу и његовој породици, Престолонаследнику Александру и његовој породици, његовој Светости Патријарху Павлу, Канадском владика Георгију, породици Војводе Ђујића, свем свештенству, члановима Покрета и свим Србима и Српкињама са нашим српским православним поздравом:

Мир Божји - Христос се роди!

АЋИМОВИЋ ГОЈКО
АНЂЕЛИЋ ЈОВО
АНЂЕЛИЋ ТОДОР
БОСАНЧИЋ ЂУРО
ДОЈЧИНОВИЋ БРАНКО
ДОЈЧИНОВИЋ СТОЈАН
ЂУРАСОВИЋ СЛОБОДАН
ИВКОВИЋ БОШКО
ИВКОВИЋ ЂОКО
ИВКОВИЋ ВЕЉКО
ИВКОВИЋ ВЕСНА
ЈОВИЋ ТЕОДОР
КАРАЂОРЂЕВИЋ БОГДАН
КОМАДИНА ИЛИЈА
ЛЕЛИЋ ПРЕДРАГ
МАЛУШИЋ МИЛАН

Црква Светог Георгија
Равна Гора

МАТИЋ НЕНАД
МАРЈАНОВИЋ ЈОВАН
МИКУЛИЋ ДУШАН
МИЉЕВИЋ СЛОБОДАН
ПАВИЧИЋ МИЛАН
ПЕТРОВИЋ СВЕТОМИР
ПОПОВИЋ ВИД
САМАРЦИЈА МИЛАН
ТУМБАС БРАНКО
ТУМБАС НИКОЛА
ТАДИЋ АЛЕКСАНДАР
ВУКЕЛИЋ БРАНКО
ВУКЕЛИЋ МИЛАН
ВУКЕЛИЋ РАЈКО
ЗЈАЛИЋ БРАНКО
ЗЈАЛИЋ МАРКО

Исто тако Божићне празнике и Нову 2004. годину честитамо свим Србима и Српкињама у Отаџбини који у Бога вјерују, славе Крсну славу, чувају нашу српску нацију и веру православну, свим одборима Равногорског Покрета а посебно одбору у Отаџбини и свим колима српских сестара. А посебно честитамо Божићне празнике и Нову Годину одбору у Отаџбини на челу са Стеваном Котарашом.

ХРИСТОС СЕ РОДИ

ДУНАВ

Новоотворени ресторан у Кенсингтону вас позива да у пријатној атмосфери и уз домаћа јела и пића проведете своје слободне тренутке или прославите значајне датуме.

Danube Café & Restaurant

#50 1131 Kensington Rd. N.W.

Telefon: 270-9403

Zorka Maric
Real Estate Agent

Bravo Realty
#122, 2116 - 27 Ave. NE
Calgary, AB T2E 7A6
Business (403) 250-2882 (24 Hr.)
Fax (403) 250-5339
Res (403) 293-3003

Ако желите да уживате у звуцима „домаће,, музике или ако сте радознали да чујете шта је то ново у српској заједници у

Калгарију

СРПСКИ РАДИО КАЛГАРИ

је ту да вас забави и информише!

Слушајте нас сваке недеље:

ујутро од 8-9 на 90.9 ФМ

или

поподне од 7-8 на 94.7 ФМ

ЕКИПА СРПСКОГ РАДИЈА КАЛГАРИ ВАС ПОЗДРАВЉА

Планови будуће Цркве Светог Димитрија у Калгарију (90 процената завршени)

Plans of future Serbian Orthodox Church St. Dimitrius (90 percent done)